Ч. 191. Пятниця 10 вересня (28 серпня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З цісарских маневрів. — Справи соймові. — Дальша акция „урухомленя". — З Угорщини. — Цар а монах.

На цісарскі маневри на Мораві загостив також і німецкий цісар. З Іґлави доносять: Вчера о 4 год. по полудни приїхав тут цісар Вільгельм. На удекорованім двірци дожидали єго: архикн. Франц Фердинанд і намістник. Цісар привитав ся сердечно з архікнязем. Іменем міста повитав цісаря бурмістр, складаючи чолобитню союзникови Цісаря Франц Йосифа. Разом з німецким цісарем приїхали німецкий амбасадор з Відня, шеф штабу ґр. Мольтке і численна дружина. З Іґлави поїхав цісар Вільгельм самоїздом разом з архікн. Францом Фердинандом і о чверть на 6 приїхав до Великого Межиріча. Тут на замку повитав німецкого цісаря Цісар Франц Йосиф і Архікнязї Кароль Франц Йосиф і Леопольд Сальватор. Повитане монархів було дуже сердечне. Коли цісар Вільгельм пішов до своїх апартаментів, зложив єму там Цісар Франц Йосиф візиту. Відтак відвідав німецкого цісаря наслідник престола архікн. Франц Фердинанд і предложив єму плян маневрів.

На основі проєкту соймової реформи виборчої на Буковині буде сойм буковиньский складати ся з 59 членів (доси 31), з котрих 57 буде вибираємих. З вибираємих послів припаде на Русинів 14. Всі вибираємі посли будуть вибирані в окремих народних колах виборчих, для котрих будуть утворені окремі округи виборчі.

В справі акциї урухомленя ческого сойму а вслід за тим і парляменту доносять з Відня: Посли Пацак, Скарда і Масталька відбули вчера тригодинну конференцию з президентом міністрів бар. Бінертом, у котрого був також міністер рільництва Браф, але о ситуациї парляментарний говорено лиш мимоходом. Посли ті представили бар. Бінертови, який настрій панує серед ческого народу, головно в наслідок замкненя ческих шкіл і антических демонстраций Німців. Нині пополудни має ся відбути нарада ческих послів з міністром дром Зачком.

На Угорщині лагодять ся в кошутівских кругах до подій в найблившій будучности. Независимі ведуть по цілім краю живу аґітацию звернену головно проти немадярских народностий. Ціла робота приготовляє ся в осередку, Будапешті, а звідси подають комітетовим властям відповідні тайні указки. N. Pester Journal заповідає, що ще перед скликанєм сойму мають відбути ся важні заяви політичних керманичів. Кошут має промовляти в Араді, а ґр. Андраші в Кошицях до виборців. Згаданий дневник думає, що сї промови зможуть ще довести до зєдиненя дотеперішної коалиції, а др. Векерле сподіває ся, що ще можна буде спасти коалїцию.

Кошутівский дневник Budapest впевняє, що без Кошута неможливе ніяке правительство, що независимі скорше підуть за ним, як за Люкачом. Наостанку відгрожує ся сей дневник, що після безсумнівного уступленя тепер кабінету Векерлього, послідує час парляментарного безробітя, хиба що горді австрийскі круги а передовсїм ґр. Еренталь перестануть опирати ся неперечним правам Угорщини.

Magyar-Orszag, орґан пос. Галльо, добачує знов в новім висуваню наперед дра Люкача тактичні змаганя Відня. Але Люкача нема чого боятн ся, а тим менше Відня. Независимі не потребують иншої тактики, лише держати ся свого відомого становища. Прийде час, що независимі подадуть услівя, на основі яких можлива буде розвязка пересиленя. „Budapesti Hirlap" бачить послїдне спасенє в коалиції. Вправді зломана, але она є, в розпуці, бо сама собі гріб копала. Колиж не булоб иншої роз-

---

40)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Послухайтеж тепер ґеольоґічного поясненя, або того, котре учить, як в природний спосіб прибирала земля свій теперішний вид. Коли іти вздовж ріки Мерсед, то синяво-зелена вода, що з шаленою скоростию перескакує через великі і малі ґранітові скали, нагадує мимо волї ті потоки, що випливають з під ожеледців в руслї ріки і на скадах з боків. Нема й сумніву, що в ледовій добі, коли земля в значній части була вкрита снігами і ледами, сунув ся сею долиною з високих вершків Сіерри величезний ожеледець, прорізав собі широке ложе простовісно через ґранітові стіни та вбирав свої води у великих і глубоких озерах. Коли теплота вернула назад на землю, лід на горі зачав топити ся а вода сплинала на долину старим руслом ожеледця, очистила долину з нанесеного ожеледцем каміня і наповнила ним дна озер. Коли відтак настала на земли наша доба, висохла давна снігова струя так, що остало ся лиш вузоньке русло теперішної ріки Мерсед, з вод на сусідних горах поробили ся хороші водоспади, що сплинали по прямісеньких стінах на долину а широка долина сподом вкрила ся лісами і сіножатами.

Але й нині єсть вода тим будівничим, що надає сій околици щораз то иншого виду, бо підчас коли она із Скалистих гір спливає борзо в глубоко прорізаних каньонах на пустиню, щоби єї там лучі сонця борзо висушили, то тут на горах Сієрра Невада держить ся она довго і під впливом недалекого моря набирає щораз то нової сили та виполїкує ґраніт, що він стає білий як сьніг і такий гладкий, що аж сьвітить ся, та украшує всї кутики між скалами сьвіжою і буйною зеленостию. Тут, у високій Сієррі, а не в Скалистих горах здає ся европейскому подорожному, що він знаходить ся в Альпах.

Наша зелїзниця не зараз завезла нас до початку долини; она ще довго крутила ся між горбами засадженими виноградом та садами. Але чим висше ми підноймали ся долиною ріки Мерсед, тим пустійшою ставала она; ростинність показувала ся щораз рідше а тим більше виступали голі скали, від котрих сьвітло сонця так ярко відбивало ся, що аж не можна було дивити ся; тут була глуха пустиня. Від часу до часу спадала тут з шумом і гуком вода в глубину, місцями навіть в турбіни, котрі для численних копалень золота в сусїдстві витворюють електричну силу. Коло таких водоспадів стояло ще звичайно кілька хат а коло них і мала господа, в котрій можна було купити кілька фляшок пива, бо содова вода, яку продавали у ваґонах, вже дуже нам була навкучила ся.

При такім купні познакомив ся я з одним лікарем з Відня, котрий привіз був свояків до каліфорнийских морских купелїв і заким ще мав вертати домів, хотів побачити долину Йоземіт. Ми раді були з того, що будемо могли спільно подивляти чудеса долини, хоч до того було ще далеко.

Ми їхали ціле пополудне і аж під вечер заїхали в маленьку, вузку кітлину, в котрій, як здавало ся, призбирала ся була спека з цілого дня. Тут переночували ми в досить невигіднім готели а на другий день поїхали дальше возом запряженим четвернею. Долина стратила вже характер пустинні а ріка Мерсед почала як справдешна гірска ріка скакати по скалах, підчас коли красні кедрові ліси спускали ся з гір аж до гостиниця. Але той гостинець і їдучих по нїм подорожних вкрив небавком такий туман пороху, що ми як тоті Бедуїни, котрих нападе в пустини піскова метелиця, мусїли позавивати ся в плащі та позавязувати голови хустками. Так їхали ми, не відзиваючись і словом до себе та майже заєдно з замкненими очима, підчас коли гірска околиця ставала щораз величавійша. Аж около полудня нам полекшало. Поміж двома величезними скалами, з котрих одна зве ся Ель Капітан а друга Сентінель Дом, заїхали ми в долину Йоземіт. Мов би на наш привіт пустив ся з чорної хмари над нами густий дощ і очистив дороги і ліси з пороху та наповнив воздух покріпляючою сьвіжостию.

В кілька годин опісля, взявши собі мехіханьского провідника, посідали ми на мули та

вязки як хиба з підмогою коаліциї, то нале жалоб наше конституцийне житє обезпечити на довгий час. Дневник сей думає, що колиб Люкачови не повело ся мирним способом з підмогою независимих довести до можливого положеня, тоді передав би він ролю боєвого мініcтерcта Кріштофому.

Соймова канцелярия одержала повідомлене, що сойм галицкий буде скликаний на середу день 15 с. м. Наради сойму потревають лиш три тиждні.

Як вже звістно, цар виїхав з родиною на Крим до Лівадиї. До берлиньского „Tageblatt-у“ доносять з Петербурга, що цар напевно поїде до Константинополя, де вже в палаті Іldіс приготовлено для цариці дві комнати. Цар єсть зі своєї заграничної подорожи дуже вдоволений; особливо вдоволений зі стрічи з німецким цісарем і дав ся з тим вже кілька разів почути перед своїм окруженєм. В послідних часах, — як доносить згадана ґазета — вринула в окруженю царя особа, котра заслугує на поважну увагу. Єсть нею монах Теофіл, котрий під взглядом політичним зачисляє ся до партиї правих. Монах той мав виробити собі великий вплив на царя, котрий зразу проявляв ся тим, що цар складав великі жертви на добродійні цілі. Монах той має кождої хвили вступ до царя; потребує лиш о тім за телефонувати до царского камердинера. Кажуть, що в послідних часах партия правих зачала через того монаха впливати на царя і він то мав звернути увагу царя на шкідливу діяльність Столипіна. Теофіл поїхав також до Лівадиї, бо цар єго туди запросив. В сій, зовсім новій личности — каже дописуватель згаданої ґазети — лежить ключ будучих подій?

Новинки.

Львів, дня 9-го вересня 1909

† Др. Ярослав Кулачковский. Смерть бл. п. дра Ярослава Кулачковского викликала глубоке враженє як у Львові так і в цілім краю, а навіть і поза краєм в тих кругах, де Покійник був звісний, чого доказом надходячі кондоленциї До дирекциї „Днїстра“ надходять кондоленцийні депеші і письма з ріжних сторін. Між иншими прислали кондоленцийні письма отсї товариства: „Австрийский Феэікс“, „Славія“, „Краківске товариство взаїмних обезпечень і кредиту“, „Галицка каса Ощадности“, „Mährische Landesversicherung“, „Salzburger Assekuranz“, асекурацийне товариство „Concordia“ в Райхенберзї і т. и Крім того дуже богато представителїв львівских товариств і приватних осіб складає особисто кондоленциї на руки дирекциї „Днїстра“. З будинку тов. „Днїстер“. товариства „Просьвіта“, „Галицкої Каси Ощадности“ і з торговлї львівскої „Достава“ повівають чорні хоругви. Є Е. Впр. Митрополит гр. Шептицкий зложив особисто кондоленцию на руки дирекциї „Днїстра“ і возьме також участь в похоронї разом з цілою митрополичою капітулою. Співати ме на похоронї хор академічної ґимназиї і хор „Бандурист“.

Надзираюча Рада тов. „Днїстер відбула над звичайне засїданє, на якім рішено уладити похорони Покійного Директора коштом товариства Дальше рішено похоронити тлїнні останки Ярослава Кулачковского покищо в звичайній могилї, а потім побудувати гробницю і перенести до неї тлїнні останки Покійного. На могилї зложить окремо вінець Дирекция, а окремо Надзираюча Рада товариства „Днїстер“.

Надзираюча Рада і Дирекция товариства зложили вчера вдовицї Покійного кондоленцию.

Про жалібну подїю сповістила Дирекция товариства „Днїстра“ всї краєві, позакраєві і заграничні товариства, що стояли в зносинах з „Днїстром“, всїх своїх аґентів в краю і т. д.

Урядники „Днїстра“ зібрали ся вчера також на нараду, на якій вибрали комітет, що має занятись похоронами.

Про сумну вість повідомляють львівску руску громаду плякати: Дирекциї і Надзираючої Ради товариства, урядників товариства, жени і родини і тов. „Сила“.

Старшина „Сокола“ взиває всїх своїх членів, щоби явили ся на похоронах свого пок. Друга, члена основателя львівского „Сокола“. Члени в однострoях і всї инші мають зібрати ся в четвер о год. пів до 3 по пол. в салї „Сокола“.

Крім львівского „Сокола“ взиває також і товариство „Сила“ своїх членів, щоби явили ся нинї на похоронах корпоративно.

† Стефан Дубравский. Неумолима смерть забирає одного за другим найвизначнїйших з поміж наших людий. Із Стрия наспіла сумна вість, що там помер вчера звістний загально патриот Стефан Дубравский, почетний член і фондатор видавництв товариства „Просьвіта“. Похорон відбуде ся завтра в пятницю перед полуднем.

— Холера „нострас“. В ночи на вчера зголосили ся два робітники на стацию ратункову, а лїкарі ствердили у них т. зв. холеру нострас або холерину. По удїленю їм першої помочи відослано їх до шпиталю. Один з тих робітників мав ту саму хоробу минулого місяця. — В поліцийних арештах занедужав вчера арештант Ілько Паславский серед проявів холерини. Поліцаян привіз єго насамперед на стацию ратункову, а лїкар приказав відставити єго до шпиталю.

— Бурі і зливи в Румунії. З Букарешту доносять: Онsocи вечером, а відтак і в ночи лютила ся в цілій Румунії страшна буря з великою зливою. В Букарештї повиливали канали, а вода в декотрих частях міста позаливала пивницї. В Констанци, де з причини близьких маневрів зібрало ся богато войска, сховало ся около 600 вояків перед дощем до якоїсь шопи. Нараз в наслідок страшного вихру шопа завалила ся і настав страшенний переполох, причім 8 вояків погибло а 16 було більше або менше тяжко зранених.

— Конкурс на посаду люстратора для крамниць при читальнях „Просьвіти“ рудецкого повіта розписує філїя „Просьвіти“ в Комарнї з реченцем до 1. жовтня 1909. Кандидати мають виказати ся відповідними кваліфікациями торговельними. Першеньство будуть мати сї, що будуть уміти закладати хори при читальнях, як неменше орґанізувати Соколи, Спілки Райфайзена і молочарскі. По близші інформациї належить звертати ся до секретаря філїї о. Володимира Петрика в Комарнї. Плята такого люстратора буде виносити 50 кор. місячно, харч і кошти подорожи. — За видїл філїяльний др. Т. Печерский, о. В. Петрик.

— Безплатний курс для науки неграмотних в читальни „Просьвіти“ на Городецкім передмістю у Львові (пл. сьв. Юра ч. 5 в забудованях митрополиї) починає ся в недїлю дня 12 с. м. о годинї 4 по полудни. Вписи відбувають ся що дня від години 7—9 вечером і в недїлю від год. 3 по полудни. Наука відбуває ся в 2 віддїлах (висший і низший) що недїлї від години 4—6 по полудни. Просимо всїх Русинів городецкого передмістя звернути увагу неграмотних на сей курс.

— Як крадуть в Росиї. Що більша часть росийскої бюрократиї то — злодиї, але на великі розміри і незвичайно спритні, се загально звістна річ а найновійші ревізиї переводжені делеґованими з Петербурга сенаторами потверджують сей погляд в повні. Ось найновійша вість з Києва: „З'орґанізована комендантом войска комісия до переглянення принятих інтендантурою від Алфусова мундурів не знайшла серед 10.000 ані одного, котрий нада-

---

поїхали оглядати долину. В першій хвили не могли ми зрозуміти, що тут такого всїлякі подорожні вихвалюють; але коли ми поїхали трохи дальше, то таки мусїли мовчати і признати правду тим, що були тут перед нами. Вже з тих корчів, через які лиш з трудом перебирали ся наші зьвірята, отвирали ся що хвиля вигляди на прекрасні, стрімкі водоспади і тихі закутини над потоками, в котрих малий сьвіт споглядали поважно височезні скали. Коло одного особливо високого водоспаду пустили ся ми вузонькою стежкою краєм скал в гору і їхали відтак через цілий лябіринт скал, лїсів і вод аж до горішного берега долини. Щораз величавійше ґрупували ся вершки довкола нас, щораз живописнїйше представляли ся нам гаї великих каліфорнійских сосон, або т. зв. мамутових дерев, котрі знов в иншій сторонї сеї долини творять самі про себе окреме чудо, луки з дивними ріжнобарвними цьвітами і гладкі білі площі скал побіч себе. Звідси з гори представила ся нам ціла долина рівнісенька мов би який ковр, на котрій мов би повишивані на тім коврі виднїли ся серед зелени всїлякі доми і хати а навіть і церков.

А ми їхали дальше понад стрімкі пропасти по вузоньких деревляних мостах і вздовж високих хребтів самотних вершків, коли тим часом сонце западало на заході і своє ясне золото перемінило в червону як огонь краску Але тепер, заким ще сумерк покрив далекі сторони, показала природа своє послїднє чудо. Она зложила ті тисячі вершків Сієрри Невади, що сьвітили ся від сьвіжо упавшого снїгу, в чудову гармонію і надала тому образови гір нїби якесь сьвітяче і говоряче око у водоспадї нечуваної краси, котрий спадав з найглибшої передолини гір якраз напроти того місця, де ми стояли. — Чи може щось такого бути? — спитали ми счудовані один другого і стояли відтак довго, довго мовчки і щасливі, що могли побачити таке чудо природи.

Лиш з трудом удало ся нашому провідникови спонукати нас наконець рушити ся з місця, але ми зміркували зараз, що западаюче сонце потягало тут майже безпосередно темноту ночи і ми не хотїли останок карколомної дороги кінчити на потемки. Коли ми небавком опісля на верандї готелю, котрий побудовано тут на горі званій „вершком ожеледця“, сидїли при склянцї вина і споглядали на долину, котрої красу показував тепер місяць в маґічних образах, то в наших серцях віджив знову чар сеї долини і наповнив їх великим щастєм, яке викликує чиста краса.

Ми їздили ще цілий слїдуючий день боками сеї долини та заглядали в її закутини і відкривали щораз то инші чудеса краси. Але ми відкрили ще й щось иншого. Коли ми переходили через густі хащі, показав нам наш Мехіканець сьвіжі слїди крови вздовж якогось пня на земли. Аж ось як би на раз два три вибіг і убийник, малий чорний медвідь, котрому ми очевидно перешкодили в єго роботї. Ми замість рушниці змірились до него нашими фотоґрафічними приладами, перед котрими він чим скорше втік. Але образ єго ми таки зловили і привезли до Европи не лиш на то, щоби похвалити ся, як то ми відфотоґрафували живого медведя, але й на доказ, що сю долину не без причини назвали „медвежою“, бо в индияньскій мові „йоземіт“ значить „медвідь“, а медведї ще й нинї показують ся тут досить часто.

Але нїчо так не характеризує сеї долини як її противність до того иншого великого чуда природи на американьскім заході, до Великого Каньона Кольорада. Там огонь сонця пустинї випалив в землю понуру красу, тут вода ожеледця сполучила скали високих гір в живописну повабність. Там переважає проста лінія в заєдно повторяючих ся ритмах, тут єсть все заокруглене і повигинане в мельодийній змінї. Там яснїють темні краски червона, оранжева, лїлїєва і фіолетна в поважнім хорі, тут усьміхають ся до видця біла і зелена та синя як небо. Там така спека як в пеклї під кітлом, котрий степ окружає а тут гай повен сьвіжого воздуха, розложений серед долини без тїни і між вершками, покритими снїгом. Каньон завсїгди одинаковий, хоч би й як далеко в нїм їхати а тут на кождім місци инша краса і треба хиба лиш добре придивити ся, що природа одним і тим самим материялом ї викликує. Краса Каньону то не з сего сьвіта; она змушує до глубокої задуми як Бетговеньска симфонія. Краса сеї долини то Моцартівский танець; она наповняє серце веселою і благородною радостию житя.

(Дальше буде).

вав би ся до ужитку. Всі були зроблені із зовсім зігнилого сукна. Позістало до переглянення 73.000 мундурів. Кілько з них буде придатних, сего ще не знати. То річ певна, що панове урядники войскові поділили ся з доставником грішми, які мали до розпорядимости на мундури.

А ось другий ще красший примір злодійскої вдачі росийских чиновників-бюрократів, про котрий доносить „Реч“: До перебуваючого в Либаві сенатора ґр. Палена, котрий переводить ревізию уряду войскового і цивільного в Туркестані, прийшов один з давних жителів Туркестану і сказав, що хоче поробити важні зізнаня що до порядків, які панують в заряді войсковім. Ґр. Пален приняв его прихильно, а той користаючи з авдиенциї, розповів Паленови цілий ряд історий, котрим би ніхто не повірив, як би не то, що праву сего можна потвердити документами. З оповіданя того чоловіка показало ся, що в Туркестані а по правді в Закаспійскім окрузі була ціла „мертва батерия“, то есть, що батерия зовсім не було а комендант бриґади, ґенерал Дударов, діставав зі скарбу гроші на її удержане. В тій самій бриґаді служив один капітан, тепер підполковник, котрий прогуляв великі гроші призначені на фураж і мундури. Тому офіцирови доказано також богато нечестних річий, але мимо того позістав він і доси в службі. Ті дивні відносини висших властий до офіцира поясьнюють ся тим, що офіцир той знав о справках своїх начальників і грозив, що їх виявить.

Побоюючись доносу того офіцира, давний начальник закаспійского округа, ґенерал поручник Уссаковский, его брат судия військовий і ґенерал Дударов доконали цілого ряду фальшовань і обманьств, щоби в той спосіб затерти сліди своїх зділок. В тій цїли н. пр. зроблено капітана артилєриї Л. божевільним, бо він готов був викрити справу. Розповісти все то, що донесено Паленови — пише „Реч“ — годі, але найхарактеристичнійший есть факт розтраченя гроший, виеґзекнуваних на уряджене шпиталїв на случай війни. Гроші ті пішли на екіпаж для жінки ґен. Дударова.

О тім всім складано вже кілька разів рапорти тром міністрам війни: Куропаткінови, Сахаровови і Редіґерови, але зовсім безуспішно. Редіґер прислав був навіть жалобу до начальника закаспійского округа з такою дописко: „Жалібника, скоро буде домагати ся справедливости, всадити до вязниці або вигнати з краю“. Але туркестаньскі власти якось не могли на то рішити ся і воліли затушувати справу. — Ґр. Пален казав в сій справі предложити собі то все на письмі з покликом на документи.

— **Не удало ся.** Герман Зальцберґ, властитель шинку у Львові, їдучи на курацию до Кіссінґен, познакомив ся в дорозі у вагоні з якимсь иншим жидом, котрий представив ся ему яко Варман, богатий купець з Росиї. Незнакомий той показав ся дуже милым і розмовним товаришем а завязши з Зальцберґом широку розмову, так ей повів, що вивідав ся від него про всі его відносини домашні. В Богумині на Мораві Варман висів і сказав, що їде до Берлина. На другий день жінка Зальцберґа дістала депешу слідуючого змісту: „Мене обікрали, я без гроший, пришліть зараз 400 корон під адресою Готель Гасс Прерів, Морава. Герман“. Зальцберґова вислала зараз 500 корон. Однак обачний властитель готелю зажадав від того Зальцберґа, щоби він вилеґітимував ся а коли той сказав, що не може, бо злодій вкрав ему також і всі папери, властитель готелю зателеґрафував до Львова до Зальцберґової з запитанем, чи її чоловік малого росту, з рудою бородою і чи убраний в ґарнітур в паски, бо так виглядав той гість готелевий. Зальцберґова відтелеґрафувала, що її чоловік есть високого росту, брунявий а здогадуючись якогось обманьства, припоручила телеґрафічно арештувати того гостя. Дурисьвіт однак прочуваючи щось недоброго, втік з Прерова. На щасте Зальцберґ так добре запамятав собі фізиономію свого товариша подорожи, що подав так докладний его опис, що львівска полиция на тій основі відшукала Вармана і арештувала его.

Телеґрами.

Відень 9 вересня. Ексц. п. Намістник Бобржиньский виїхав вчера вечером о 10 год. до Львова.

Відень 9 вересня. Професор політехніки Велльнер, котрий займав ся воздухоплавством, помер нагло.

Відень 9 вересня. Нині рано на стациї Берхтольдсдорф наїхали на себе два вози парового трамваю; 16 осіб поранило ся.

Відень 9 вересня. На Фаворітен якийсь мужчина зранив сеї ночи ножем три женщини. Виновник, котрого арештовано, есть здае ся хорий.

Берлин 9 вересня. Турецкий міністер скарбу затягнув нову позичку 70 міл. турецких фунтів на 4%.

Букарешт 9 вересня. В Констанци, де підчас бурі завалила ся шопа в хвили, коли в ній були вояки, що сховали ся там перед дощем, один вояк згинув, 44 есть тяжко ранених а 15 легко.

Брукселя 9 вересня. Кук повідомив телеґрафічно директора обсерваториї, що імовірно не приїде до Брукселї, бо наміряе вертати до Америки.

Бріндізі 9 вересня. Наслідник грецкого престола кн. Константин приїхав тут на австрийскім пароході.

Самара 9 вересня. В ночи замасковані розбишаки напали на тутешний уряд почтовий і забрали 80.000 рублїв. Розбишаки поперетинали дроти телеґрафічні, убили трох поліцаїв і одного жандарма а відтак втекли на льокомотиві.

Ню-Йорк 9 вересня. Пірі прислав одному із своїх тутешних приятелїв слідуючу депешу: З причини бурі мусів я задержати ся. Не іритуй ся з приводу справи Кука, я вже дам собі з ним раду.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 7-го вересня 1909.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	602·—	608·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	395·—	405·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	564·—	572·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премiов.	109·70	110·40
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев. .	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·50	95·20
III. Облиґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·40	98·10
Облиґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·50	94·20
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·30	95·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·30	94·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	116·—	122·—
Курс віденьский:		
Австрийскі черв. хреста . .	53·50	57·50
Угорскі черв. хреста . .	32·50	36·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	67·—	73·—
Базиліка 10 кор. . .	22·25	24·25
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·34	11·38
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30** 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, **12·00**, $2^{\underline{15}}$, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.

„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

За редакцию відповідае: **Адам Краховецкий**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Нєпопада. (Телефона ч. 527).